

Sygn. akt VIII U 1979/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2017 r. w Gliwicach

sprawy R. D. (D.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania R. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 14 października 2016 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonemu R. D. prawo do emerytury od 1 sierpnia 2016 roku.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt. VIII U 1979/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 października 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu R. D. prawa do emerytury z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych. Powołując się na art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wskazał, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, a jedynie 13 lat, 4 miesiące i 26 dni takiej pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do spornego świadczenia. Podniósł, iż posiada wymagany okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż w okresie od 1 czerwca 1995r. do 10 kwietnia 1998r. pracował jako spawacz w spółce BUDOWLANY Sp. z o.o. w R. i taką pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił:

Ubezpieczony R. D. urodził się (...) Wiek 60 lat osiągnął (...)

W dniu 25 sierpnia 2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Zaskarżoną decyzją z dnia 14 października 2016r. (...) Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym 60 lat, z uwagi na brak wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych.

ZUS przyjął, iż ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. posiada 26 lat, 8 miesięcy i 5 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu 13 lat, 4 miesiące i 26 dni. Do pracy w warunkach szczególnych ZUS uwzględnił okres zatrudnienia w KWK (...) w R. od 1 stycznia 1982r do 31 października 1993r. i w Spółce Kopalnie (...) SA od 1 listopada 1993r. do 31 maja 1995r.

Do pracy w warunkach szczególnych ZUS nie uwzględnił ubezpieczonemu okresu zatrudnienia w BUDOWLANY Sp. z o.o. w R. w okresie od 1 czerwca 1995r. do 10 kwietnia 1998r. Spółka uległa likwidacji. Ubezpieczony nie otrzymał świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił, iż R. D. w okresie od 1 czerwca 1995r. do 10 kwietnia 1998r. w firmie BUDOWLANY Sp. z o.o. w R. był zatrudniony na stanowisku spawacz – instalator. Wykonywał taką samą pracę jak w KWK (...) oraz w Spółce Kopalnie (...) SA. gdyż, spółki ulegały przekształceniom a praca odbywała się w tym samym miejscu. Głównym zadaniem ubezpieczonego w okresie pracy w KWK (...) oraz w Spółce Kopalnie (...) SA., a następnie w BUDOWLANY Sp. z o.o. w R. było przygotowywanie za pomocą spawania materiałów potrzebnych brygadzie remontowej do usuwania szkód górniczych w budynkach na obszarze górniczym KWK (...). Uczestniczył także w spawaniu bezpośrednio na miejscu usuwaniu szkód górniczych tj. w terenie.

W BUDOWLANY Sp. z o.o. w R. ubezpieczony pracował jako spawacz elektryczny i gazowy. Pracował jako spawacz w warsztacie, albo wyjeżdżał do pracy na budowę. Spawał pręty przy ankrowaniu domów, spawał duże kątowniki blaszane na wysokości całego budynku. Na niektórych budynkach zakładane były opaski i wykonywane zbrojenia, które spawał ubezpieczony. Spawał ramy samochodów, części do betoniarek, bramy, ogrodzenia, uczestniczył w usuwaniu szkód górniczych, spawał szyny, tzn. upalał szyny palnikiem CO, spawał bramy przy usuwaniu szkód górniczych. Pracował przy przeróbkach instalacji CO: musiał odpawać grzejniki, piece, potem zakładał ankry i znowu spawał grzejniki, piece.

Taką pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie był kierowany do innych zadań, gdyż był jedynym spawaczem w brygadzie. Dostawał mleko, kartki na posiłki, dodatek szkodliwy.

W spornym okresie zatrudnienia wraz z ubezpieczonym pracowali świadkowie G. S., I. B. oraz B. K., którzy pracowali w tym samym dziale co ubezpieczony.

Ubezpieczony legitymuje na dzień 1 stycznia 1999r. okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 26 lat, 8 miesięcy i 5 dni.

Bezsporne było, że ubezpieczony ukończył 60 lat życia i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, zeznań świadków G. S. (nagranie z rozprawy z dnia 25 kwietnia 2017r. min. 4.48 i n. k.17), I. B. (nagranie z rozprawy z dnia 25 kwietnia 2017r. min. 18.56 i n. k.17), B. K. (nagranie z rozprawy z dnia 25 kwietnia 2017r. min. 26.57 i n. k.17) oraz przesłuchania ubezpieczonego (nagranie z rozprawy z dnia 25 kwietnia 2017r. min. 37.36 i n. k.17).

Odnośnie charakteru wykonywanej przez ubezpieczonego pracy, Sąd dał wiarę jego twierdzeniom, które zostały potwierdzone przez zeznania świadków. Świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w spornym okresie zatrudnienia, regularnie stykali się z nim w pracy, posiadają zatem szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez odwołującego pracy. Zatem, mimo braku akt osobowych materiału dowodowy potwierdza, że ubezpieczony pracował jako spawacz stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2016r., poz. 887 ze zm.) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl art. 184 ust. 2 ustawy – w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013r. tj. w dacie złożenia wniosku oraz wydania zaskarżonej decyzji – emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Na podstawie tego przepisu, prawo do emerytury w obniżonym wieku, przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999r. spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w warunkach szczególnych a nie osiągnął wymaganego wieku.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy uwzględnił jedynie 13 lat, 4 miesiące i 26 dni takiej pracy.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym 15 – letnim okresem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem do takiej pracy należało zaliczyć mu sporny okresy zatrudnienia od 1 czerwca 1995r. do 10 kwietnia 1998r. w firmie BUDOWLANY Sp. z o.o. w R..

W tym czasie ubezpieczony pracował jako spawacz elektryczny i gazowy. Pracował jako spawacz w warsztacie, albo wyjeżdżał do pracy na budowę. Spawał pręty przy ankrowaniu domów, spawał duże kątowniki blaszane, zbrojenia, ramy samochodów, części do betoniarek, bramy, ogrodzenia, chodził na naprawę szkód górniczych, spawał szyny, spawał bramy na szkody górnicze. Pracował przy przeróbkach instalacji CO: musiał odpawać grzejniki, piece, potem zakładał ankrę i znowu spawał grzejniki, piece.

Taką pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie był kierowany do innych zadań.

Wykonywane przez ubezpieczonego prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym zostały wymienione w wykazie A, dział XIV, poz. 12, stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.), zawierającego wykaz prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

Bez znaczenia pozostaje, że ubezpieczony nie przedłożył wystawionego przez pracodawcę świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Sąd zwraca uwagę, iż w okresie spornym ubezpieczony wykonywał taką samą pracę jak w uwzględnionych przez ZUS okresach pracy w KWK (...) oraz w Spółce Kopalnie (...) SA.

Reasumując, po doliczeniu okresu spornego do okresu uwzględnionego przez ZUS, należało uznać, że ubezpieczony legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym 15 –letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Kwestia posiadania przez ubezpieczonego ponad 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego nie była przedmiotem sporu. Nie było także sporne, iż odwołujący nie jest członkiem OFE i na dzień wydania zaskarżonej decyzji ukończył wymagany wiek 60 lat.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od 1 sierpnia 2016r. tj. od miesiąca złożenia wniosku.

(-) SSO Patrycja Bogacińska – Piątek